
Under Dommen

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Under Dommen", i: *Mindeudgave Digte*, side: 226, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Under Dommen

Hvem er han, der bryder gennem Gærdet,
og med Hjertet af sit Bud fortæret
raaber: Se, jeg er Guds Vredes Tolk,
og mod dig er løftet Flammesværdet!
derfor vaagn, vend om, du Danmarks Folk!

Jeg har skuet ned fra Himlens Høje,
jeg har daglig haft dit Skred for Øje,
spurgt mig selv, om ikke der var Raad?
Dig, jeg elsker dybt og kender nøje,
hvordan vække dig til Bod og Daad?

Jeg er den, der rammer for at rense.
Derfor sendte jeg imod din Grænse,
hvad dig aldrig overgik tilforn.
Og jeg tænkte: dette vil du ænse.
Men du er jo lige dinglevorn.

Danske, er I endt saa fjoget tamme,
at I nu kun er en Trællestamme,
som trods Friheds og trods Æres Tab
synes, Livet stadig er det samme,
og slaar op til Grin et tandløst Gab?

Er I sunket ned iblandt den Bærme,
som det er umuligt at fornærme,
og som ingenting forstaar af Nød,
før jeg lader Østens Gribbesværme
flaxe ind og flænse i jert Kød?
Bilder I jer ind, at ved at læsse
Livets Grundkrav paa de andre stedse
kan I fedte jer til Livets Ja,
mens I sidder triveligt tilfredse
hen og langsomt raadner indefra?

Hører du! du *maa* ind under Sorgen,
er der endnu Gnist af Skam forborgen
i dig over, hvad du tog paa Borg.
Aldrig kan du naa din Paaskemorgen,
skulker du fra din Langfredagssorg.